

Direktivet er gennemført i dansk lovgivning ved Landbrugs- og Fiskeriministeriets bekendtgørelse nr. 612 af 17. juli 1995 om bortskaffelse og forarbejdning af animalsk affald og om fremstilling af dyrefoder med animalsk indhold.

Der sondres i bekendtgørelsen mellem såkaldte højriskostoffer og lavriskostoffer.

Ved højriskostoffer forstås animalsk affald, som kan være forbundet med alvorlig risiko for dyrs eller menneskers sundhed, herunder således dyr, der er slået ned som led i sygdoms-bekæmpende foranstaltninger.

Højriskostoffer skal forarbejdes i en officielt godkendt og autoriseret virksomhed (destruktionsvirksomhed).

En forudsætning for godkendelse af en destruktionsvirksomhed er, at virksomheden opfylder en række krav vedrørende indretning, håndtering af det pågældende materiale og kontrol, herunder egenkontrol, samt visse krav til produkternes renhed efter forarbejdningen.

Med hensyn til forarbejdning af animalsk affald gælder følgende:

1. Højriskostoffer skal opvarmes til en kerntemperatur på mindst 133 grader Celsius i 20 minutter ved et tryk på 3 bar eller en anden varmebehandling, der giver tilsvarende mikrobiologiske garantier. Partikelstørrelsen af råstoffet inden forarbejdningen skal nedbringes til mindst 50 mm ved hjælp af en knuser eller rivemaskine.
2. Der skal anbringes måleudstyr på de kritiske punkter i opvarmningsprocessen til kontrol af varmebehandlingen.

Andre varmebehandlingssystemer, der giver en tilsvarende mikrobiologisk sikkerhed, kan finde anvendelse efter godkendelse i den stående veterinærkomité.

Siden 1992 har en række alternative varmebehandlingssystemer været godkendt i EU, og i 1994 blev disse systemer yderligere specificeret i lyset af forsøg med inaktivering af BSE-agens.

De danske destruktionsanstalters varmebehandlingssystemer er godkendt i overensstemmelse med disse EU-bestemmelser.

Det må dog forventes, at Kommissionen i lyset af den seneste udvikling af BSE-sagen vil fremsætte forslag om, at der alene kan anvendes et batchforarbejdningssystem med en minimumstemperatur på 133 grader Celsius i tyve minutter ved et tryk på 3 bar.

Dette vil kræve ombygning af de fleste danske anlæg, der overvejende er indrettet til en kontinuert produktionsmetode.

Spm. nr. S 1801

Til landbrugs- og fiskeriministeren (25/3 96) af: **Erling Christensen (S):**

»Er kapaciteten ved de danske destruktionsanstalter tilstrækkelig til i nødsfald ved meget store nedslagtinger af kreaturer at kunne modtage større mængder af døde dyr?«

Begrundelse

Ved mund- og klovsygeepidemien i 1981 blev de nedslåede dyr begravet. I fremtiden og måske ved alvorligere dyresygdomme, f.eks. i tilfælde af frygt for smitteoverførsel til mennesker, vil nedgravning ikke være tilstrækkelig sikker. Derfor skal andre metoder anvendes som f.eks. destruktion ved tilstrækkelig høj temperatur.

Svar (15/4 96)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Danmark har 7 virksomheder, der er autoriseret som destruktionsanstalter (autoriseret til destruktion af smitstoffer).

I 1990 blev 5 af disse virksomheders beredskabsmæssige forhold undersøgt med henblik på at afklare virksomhedernes egnethed og kapacitet til destruktion af dyr, der er døde/ aflivede i forbindelse med udbrud af smitsom sygdom.

Om destruktionskapaciteten på de enkelte virksomheder skal det oplyses:

KAMBAS a.m.b.a., Ringsted:

Virksomheden har en total kapacitet på ca. 30 t pr. time.

Kapaciteten reduceres formentlig, hvis der alene skal behandles hele dyr.

KAMBAS a.m.b.a., Nyker:

Virksomheden har en kapacitet på 3 t i timen.

Miljøcenter Vantinge A/S, Ringe:

Virksomheden har en total kapacitet på ca. 125.000 t pr. år, svarende til ca. 2.400 t pr. uge.

DAKA a.m.b.a., Løsning:

Kapaciteten er på 5000 t pr. uge

DAKA, a.m.b.a., Randers:

Kapaciteten er på 3000 t pr. uge.

De angivne kapaciteter er »normalkapaciteter«, og modtagelse af hele dyr til destruktion vil i et vist omfang påvirke kapaciteten i negativ retning.